ZVON

ŘÍJEN - OCTOBER
2021

časopis krajanské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

The Chosen je nádherně zpracovaná série krátkých episod ze života Pána Ježíše a jeho učedníků. Episody na sebe volně navazují a v jádru se striktně drží Bible. Ostatní dialogy a události jsou na fantazii scénáře. Mohu říci, že jsem viděl celou řadu filmů o životě Pána Ježíše, ale toto zpracování mě opravdu dostalo. Především jsou to herecké výkony. Pak dále jsou to vedlejší příběhy, které se mohly i nemohly stát. Vůbec celkové zpracování jakoby celého člověka vtahovalo do děje, který se odehrával před dvěma tisíci lety. Při mnohých scénách se mi hrnuly slzy do očí.

Pamatuji si jeden z prvních filmů o Ježíši, kde jeho tvář ani neukazoval. To proto, že nikdo Ježíše nezobrazil a my vlastně jeho pravou lidskou tvář nemáme právo zobrazit. Další film, který jsem viděl, ukazoval velikou krutost Ježíšova ukřižování. Toto zpracování, o kterém píšu, je však zcela vyjimečné.

Na druhou stranu vím dobře, že každý z nás má jiný vkus. Je to tak i v běžném životě a také co se týká liturgie při našich nedělních shromážděních. Někomu se líbí setkání s Ježíšem v latinském jazyce, druhý dává přednost rodné řeči a jednoduššímu a srozumitelnějšímu setkání. Také hudba je velmi důležitým prvkem při mši svaté.

Milí čtenáři, ještě se vrátím k těm episodám ze života Ježíše Krista. Velmi tyto příběhy doporučuji. Mají šanci posílit vaši víru a probudit ve vás touhu následovat Ježíše. Je dokonce také možné, pokud člověk nerozumí moc anglicky, vidět film s českými titulky.
Odkaz na The Chosen najdete zde -
https://watch.angelstudios.com/thechosen

VE FOREST HILLS
22. ZÁŘÍ 2021
VÁŠ FR. ANTONÍN

Příjemnou četbu

Šaštín 15. září 2021
poslední den
cesty papeže na Slovensku

S Petrovým nástupcem koncelebrovalo devadesát biskupů, mezi nimiž byli téměř všichni čeští a moravští biskupové a více než pět set kněží. K hlavním koncelebrantům v blízkosti papežského oltáře patřil také emeritní trnavský arcibiskup Róbert Bezák, který se s papežem Františkem setkal již v pondělí 13. září, kdy ho papež spolu s jeho příbuznými přijal na Apoštolské nunciatuře v Bratislavě. V homílii papež František na postavě Panny Marie poukázal na tři aspekty víry: **cestu, proroctví a soucit.**

„Slovenský národ se s vírou a úctou shromažďuje v této národní svatyni v Šaštíně, protože ví, že právě ona nám dává Ježíše. Logo této apoštolské cesty znázorňuje cestu v srdci, nad nímž se tyčí kříž. Maria je cestou, která nás vede do srdce Krista, který z lásky k nám obětoval svůj život. Ve světle evangelijního příběhu, který jsme právě slyšeli, můžeme na Marii pohlížet jako na vzor víry. Rozpoznáváme tedy tři vlastnosti víry: cestu, proroctví a soucit...

Panna Maria je tak pro tento slovenský národ vzorem víry: víry, která se vydává na cestu, vždy podněcována prostou a upřímnou zbožností, vždy na pouti, při hledání Pána. Chůzí překonáváte pokušení statické víry, která se spokojí s obřady nebo starou tradicí; vycházíte ze svého nitra, v batohu si nesete své radosti i bolesti a svůj život proměňujete v pouť lásky k Bohu a ke svým bratřím a sestrám. Děkujeme za toto svědectví! A prosím, zůstaňte na cestě! Stále. Nezastavujte se...

Proroctví pro Izrael vrcholí v Marii, protože ve svém lůně nosila Slovo, které se stalo tělem - Ježíše. V Ježíši se Boží plán zcela a definitivně naplnil...Přijmout ho znamená souhlasit s tím, že ve mně odhalí rozpory, modly, vnuknutí zla a stane se pro mě vzkříšením, protože mě pozvedne, podá mi ruku a pomůže mi začít znovu.

Takové proroky potřebuje i dnešní Slovensko. Nejde o to, abychom byli vůči světu nepřátelští, ale abychom byli ve světě znamením, kterému se bude klást odpor, křesťany, kteří umějí svým životem ukázat krásu evangelia, lidmi, kteří navazují dialog, v němž se objevují různé postoje, kteří odhalují bratrský život, tam, kde panuje rozdělení a neshody ve společnosti, kteří šíří příjemnou vůni přijetí a solidarity tam, kde často

převládá osobní a kolektivní sobectví, kteří chrání a zachovávají život tam, kde se uplatňuje logika smrti...

A konečně, Maria je Matkou soucitu. Její víra je soucitná. Maria, Bolestná Matka, prostě zůstává u paty kříže. Stojí pod křížem. Neutíká, nesnaží se zachránit si život, nepoužívá lidskou lest ani duchovní anestetika, aby se vyhnula bolesti. To je důkaz soucitu: zůstat pod křížem. Zůstat s tváří plnou slz, ale s vírou člověka, který ví, že Bůh ve svém Synu proměňuje bolest v radost a vítězí nad smrtí...

Drazí bratři a sestry, kéž vás Pán navždy zachová v úžasu a vděčnosti za dar víry! A blahoslavená Panna Maria ať vám udělí potřebnou milost, aby vaše víra byla stále na cestě, aby měla nádech proroctví a byla bohatá na soucit."

Svatý otec také daroval bazilice v Šaštíně Zlatou růži, což výjimečný dar od papežů, kteří navštívili mariánské svatyně. Růže je vyrobena ze stříbra a skládá se z mramorového podstavce, nad kterým je umístěna stříbrná váza s papežským erbem, ze kterého vycházejí větve se čtyřmi růžemi a listy. (viz. foto na první stránce)

Celý text papežovy homilie naleznete www.vaticannews.va

Papež František odpovídá na otázky novinářů při návratu z návštěvy jednotlivých zemí. Přinášíme odpověď na jednu z mnoha otázek, které zazněly při návratu ze Slovenska.

Bohumil Petrík (Deník Štandard): Slovenské občany rozdělilo očkování. Říkáte, že očkování je úkon lásky, ale různé diecéze k tomu mají různý přístup. Jak v tomto ohledu dojít ke smíření?

„Je to poněkud divné, protože lidstvo se ve svých dějinách s vakcínami přátelilo, očkovalo se proti spalničkám, dětské obrně...tato vyhrocenost možná plyne spíše z nejistoty, nejenom z pandemie. Tedy z rozdílů mezi vakcínami a také pověstí o tom, že některé vakcíny jsou jen o málo více než destilovaná voda, a to vše vyvolalo strach. Jiní jsou přesvědčeni o nebezpečnosti očkování, kterým údajně do organismu vstupuje virus. Také v kardinálském kolegiu je několik negacionistů a jeden z nich, chudák, je hospitalizován s koronavirem, což je životní ironie. Neumím to dobře vysvětlit, někteří lidé říkají, že vakcíny nebyly dostatečně prověřeny. Jasné je, že ve Vatikánu byli očkováni všichni, s výjimkou malé skupinky. U té se nyní přemýšlí o tom, jak jí pomoci."

CÍRKEVNÍ OTCOVIA

Cyril Alexandrijský MV

Sv. Cyril Alexandrijský, biskup a učiteľ Cirkvi, sa narodil okolo roku 376 v Alexandrii v Egypte. Bol synovcom Teofila, patriarchu Alexandrie. Klasické a teologické vzdelanie dostal v rodnom meste. Za kňaza ho vysvätil strýko Teofilos. Po smrti svojho strýka Teofila v roku 412 sa stal Cyril patriarchom Alexandrie. Okamžite začal bojovať proti bludom, najmä proti novaciánom, ktorých kostoly nechal zavrieť. Novacianizmus bolo bludné učenie z 3. storočia, ktoré založil protipápež Novacián. Novaciáni tvrdili, že tí, čo odpadli od viery pri prenasledovaní, už nesmú byť členmi Cirkvi, len oni, bez ťažkých hriechov sú vraj Cirkev – inými slovami odmietali možnosť pokánia a odpustenia ťažkých hriechov po krste.

V roku 430 bol Cyril vtiahnutý do sporu s Nestoriom, patriarchom Konštantínopolu, ktorý hlásal, že Mária nebola matkou Boha a nemala by sa teda považovať za Bohorodičku (Theotokos), ale iba za Kristorodičku. Cyril presvedčil pápeža sv. Celestína I., aby zvolal do Ríma synodu, ktorá odsúdila Nestoria, a potom spravil to isté aj na synode v Alexandrii. Celestín nariadil Cyrilovi, aby Nestoria zbavil funkcie. V roku 431 Cyril predsedal koncilu v Efeze, kde sa stretlo okolo dvesto biskupov, ktorí odsúdili všetky Nestoriove názory a všetkých jeho stúpencov, ešte pred príchodom arcibiskupa Jána z Antiochie a ďalších 42 Nestoriových prívržencov, ktorí pokladali Nestoria za nevinného. Keď sa dozvedeli, čo sa stalo pred ich príchodom, usporiadali vlastné zhromaždenie a zosadili Cyrila. Cisár Teodózius II. zatkol obidvoch, Cyrila aj Nestoria. Po príchode pápežských vyslancov, ktorí potvrdili, že Cyril je nevinný vo všetkých obvineniech, však Cyrila prepustil. O dva roky neskôr arcibiskup Ján, reprezentujúci umiernených antiochijských biskupov, a Cyril uzavreli dohodu a pripojili sa k odsúdeniu, ktoré donútilo Nestoria, aby šiel do exilu.

Podstata sporu o titul Panny Márie ako „Bohorodičky" je omnoho širšia ako sa na prvý pohľad môže zdať. Nešlo tu totiž ani tak o to ako volať samotnú Pannu Máriu, ale o to kým je v skutočnosti Pán Ježiš – ide tu o tajomstvo vtelenia, ako sa Boh stal človekom. Ak je teda Panna Mária matkou Boha, hovoríme tým logicky, že Kristus je Boh a zároveň človek,

čo je očividné z toho, že sa vôbec narodil zo ženy. Teda inak povedané, znamená to, že Kristus je pravý Boh a pravý človek. To je viera kresťanov a článok (dogma) našej viery, ktorý a modlievame v nedeľu, keď recitujeme vyznanie viery pri sv. omši. Nestorius naproti tomu tvrdil, že Panna Mária nebola Bohorodička, ale iba Kristorodička. Myslel tým to, že Pánova Božská a ľudská prirodzenosť sa v ňom akoby zmiešali, a teda napríklad nebol schopný trpieť, keďže Boh nemôže trpieť. To by potom logicky znamenalo, Pán Ježiš by nemohol ani trpieť na kríži. Mohli by sme povedať, že nestorianizmus bol akýsi druhý extrém oproti vtedy populárnemu bludu arianizmu, ktorý zase tvrdil, že Kristus nebol Boh.

Po zvyšok svojho života Cyril písal traktáty, ktoré objasňovali doktríny o Najsvätejšej Trojici a o tajomstve vtelenia, čo veľmi pomohlo k tomu, aby nestorianizmus a pelagianizmus nezapustili korene v kresťanských komunitách. Na okraj – pelagianizmus bol blud zo 4 storočia, neveril v dedičný hriech, odporúčal spoliehať sa iba na vlastné sily, opieral sa v prvom rade o silu ľudskej vôle, akoby úplne podceňoval potrebu Božej milosti a spoluprácu s ňou, spásu vraj prinesú iba moje výkony.

Sv. Cyril zomrel okolo roku 444 v Alexandrii.
V roku 1882 bol pápežom Levom XIII. vyhlásený za učiteľa Cirkvi.

The BUSY person's guide to an EXTRA ORDINARY LIFE

Deacon Greg Kandra

OWED TO JOY

When he set for the sea its limit,
so that the waters should not transgress his command;
When he fixed the fondations of earth,
then was I beside him as artisan;
I was his delight day by day,
playing before him all the while,
Playing over the whole of his earth,
having my deilght with human beings.

- Preverbs 8:29-31

If we want to think seriously about loving our neighbor, maybe we need to be a little less serious about it. Think for a moment about something that makes you sublimely happy. Maybe it was a knock-knock joke told by your grandson. Or maybe it was the way your wife smiled when you came home at the end of the day. Or maybe it was staying awake to watch your newborn baby sleeping in his crib. Think about those moments in your life that have given you joy.

Because in those moments, you have touched something of the essence of God. One of the great theologians from the fourteenth century, the Dominican priest Meister Eckhart, defined the Trinity this way:

When the Father laughs at the Son and the Son laughs back at the Father, that laughter gives pleasure, that pleasure gives joy, that joy gives love, and that is the Holy Spirit.

That definition says it all - and it reminds us of something too easily forgotten in our faith. And that something is, you guessed it, joy. In Eckhart's vision, the element that binds the Trinity together - what sparks its existence, really - is something exuberant. It is love brought about by joy.

The novelist Leon Bloy understood that, “Joy,” he wrote, “is the most infallible sign of the presence of God.” Where joy is, there also is God.

But for whatever reason, many of us don’t give joy its due. We tend to face the Lord with grim faces and furrowed brows. Is that what he really wants? Scripture reminds us, again and again, that God takes delight in creation. We shouldn’t be afraid to express that or share in it. To share in that joy is to feel the nearness and excitement of God’s love for us.

The saints help point the way. There was St. Lawrence - one of the great deacons of the Church - who, who being roasted to death on a grill, told his executioners, “Turn me over, I’m done on this side.” There was St. Philip Neri, who hung a sing on his door that said, “The House of Christian Mirth.” And there was Padre Pio - a man, I suspect, that no one thinks of as being a comedian. In the 1960s, when the Red Brigade was sparkling violence in Rome, people began carrying a picture of Padre Pio for protection. One day Padre Pio was going into Rome and a friend asked him, “Aren’t you worried about the Red Brigade?” “No,” he replied.” I have a picture of Padre Pio.”

These saints understood the importance of a happy heart. They knew that it is part of what makes us human - but also what connects us to the divine. If joy is at the heart of God, it’s also at the heart of us, for we are made on the image of God. And you can find joy in the thousands of small miracles God places before you. I remember well when I took part in my first wedding as a deacon - assisting at the Mass for my nephew just a few days after I was ordained. Twenty-one years earlier, he had been a ring bearer in my own wedding. And there I was, having the privilege of serving as the deacon at his wedding. Joy was there, overflowing. And so was love. And so - inevitably - was God. Joy and love are so closely entwined because it is impossible to love with an attitude of gloom or despair. “A joyful heart,” said Mother Teresa,” is the normal result of a heart burning with love.” She could be describing God’s feelings for us - or even, perhaps, our feelings for one another.

Want to know what true joy is? Find the nearest child. Kids get it. They are consumed by wonder, fascination, delight. When I was fine years old, my mother took me to Wheaton Plaza shopping center in Wheaton, Maryland, to see Santa Claus. Any five-year-old will tell you: this is a very big deal. And it was even more so for me because I wanted a new two-wheel bike, with monkey bars and a banana seat. I was hoping to have a good talk with Santa about it. But this particular year, I was coming to Santa Claus harboring a dark secret: I was a chronic thumb sucker. Nothing my parents could do would make me stop. They put hot mustard on my thumb. They put nail polish on it. They yelled at me. They scolded me. They cajoled me. They bribed me. Nothing worked. But then came that visit to Santa. We stood shivering in the cold for several long minutes -this was in the days before enclosed shopping malls! - and then I was ushered into a tiny wooden structure decorated to look like a singer bread house. I climbed onto Santa’s knee to tell him what I wanted. He listened very politely to what I had to say and then replied, “Well, I’m going to try, but first you have to do something.” He paused for dramatic effect. “Stop sucking your thumb.” I was stunned. How did he know?! Wow.

To make a long story short, when I climbed down from Santa’s knee, I vowed to go cold turkey. According to my parents, that did it. I never sucked my thumb again. And Santa kept his part of the bargain: I got the bike of my dreams. It is one of the happiest Christmas memories of my childhood. My mother never tired of telling that story - even when I was in college, to my endless irritation - but I look back on it now, and it only makes me smile. What is it about being so young and full of wonder that makes us so willing to believe, to hope to dream?

(Krátká ukázka z knihy ***The BUSY person’s guide to an EXTRA ORDINARY LIFE*** je další duchovní kniha od našeho jáhna Grega Kandry. Kniha je dostupná na Amazon a ve všech velkých katolických prodejnách.)

Dodatečně blahopřejeme **Johnovi Tomečkovi** k jeho krásnému výročí. 21. září 2021 uplynulo 95 let od jeho narození. Jak všichni víme, John je takovým pomyslným spojujícím článkem všech členů naší krajanské rodiny, ať už chodí do kostela v Astorii nebo ne. Strýcu, jménem krajanské rodiny Vám přeji vše nejlepší, hodně zdraví a stále neutuchající humor. Ať Bůh žehná Vám a celé Vaší rodině.

Fr. Antonin

UDÁLOSTI VE ZKRATCE

18. srpna kompletní převzetí moci Talibanem má v Afghánistánu dopad na přítomnost katolických misionářů. Jezuité se rozhodli pozastavit své působení na území této země na dobu neurčitou. V Kábulu v současné době čekají na evakuaci dva indičtí jezuité: vedoucí mise v Afghánistánu P. Jerome Sequeira a P. Robert Rodrigues. V podobné situaci jsou i čtyři sestry Matky Terezy.

9. září Otec André Sylvestre, ředitel sirotčince ve městě Cap-Haïtien, Haiti, podlehl střelným zraněním po loupežném přepadení. Vzhledem k rozsahu krize v tomto karibském státě v posledních měsících násilí stále častěji doléhá také na příslušníky církve.

14. září před třiceti lety zemřel arcibiskup František Vaňák. Olomouckou arcidiecézi vedl jen krátce, přesto se nesmazatelně zapsal do jejích dějin.

16. září velvyslanec Spolkové republiky Německo Andreas Künne předal Mons. Václavu Malému, pražskému pomocnému biskupovi, německé vyznamenání, Kříž za zásluhy první třídy Záslužného řádu Spolkové republiky Německo, za jeho přínos k česko-německému smíření.

18. září vídeňský arcibiskup, český rodák, kardinál Christopher Schönborn OP byl zvláštním vyslancem paeže Františka při národní pouti u příležitosti 1100. výročí mučednické smrti svaté Ludmily, první české světice a babičky knížete svatého Václava, která se uskutečnila na Tetíně.

23. září částku 20 tisíc švýcarských franků na opravu vitráží římskokatolického kostela sv. Jakuba Staršího v Moravské Nové Vsi, který byl z velké části poničen tornádem, pošle princezna Maria Pia Kothbauer z Lichtenštejna. Kostelu tím pokryje přibližně třetinu nákladů.

24. září poslední rozloučení s emeritním brněnským pomocným biskupem Mons. ThDr. Petrem Esterkou se konalo při mších svatých v pátek 24. září 2021. V 9.30 hodin byla za účasti brněnského diecézního biskupa Vojtěcha Cikrleho bohoslužba v katedrále sv. Petra a Pavla, které předsedal apoštolský nuncius v České republice Mons. Charles Daniel Balvo, bohoslužbě v 15.00 hodin v kostele sv. Václava v Dolních Bojanovicích předsedal brněnský pomocný biskup Pavel Konzbul.

28. září se ve Staré Boleslavi uskutečnila Svatováclavská pouť. Zároveň v letošním svatoludmilském roce byla po velké generální opravě slavnostně otevřena a požehnána svatováclavská bazilika ve Staré Boleslavi.

BLAHOPŘEJEME

v říjnu oslaví narozeniny: Stanislav Kotyza 1. října, Radka Petrová 6. října, Vít Fojtík 6. října, Marie Sedláčková 9. října, Milo Wartownik 9. října, Jarda Nehybka 13. října, Petr Wolf 24. října, Margaret Holubář 26. října, Marie Jelínková jr. 30. října.

DĚKUJEME ZA PODPORU ČASOPISU A ČESKÉ MISIE

Libuše Král, Bohdan a Jiřina Kowalyk, Vít a Jana Fojtíkovi, Helena Otýpka, Fred Jurena, Patricia Babor.

17. října 2021 uplyne jeden rok od úmrtí Vladimíra Janka.

Z láskou vzpomíná rodina Jankova.

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH V ŘÍJNU 2021

datum	úmysl	dárce
2.10.	Za Marii Kuboškovou	Petr a Olga Šesták
3.10.	**Na poděkování za 95 let života**	John Tomeček s rodinou
4.10.	Za Alžbětu Šestákovou	Petr a Olga Šesták
6.10.	Za + Martina a Annu Královy	Libuše Král
7.10.	Za + Gábiku Tomanovú, jej rodičov a starých rodičov	rodina Krupkova
10.10.	Za + Karla Gotta	Marcela Škrkoňova
17.10.	Za + rodiny Smrčovy a Pavlicovy	Božena a Peter Smrčkovi
19.10.	Za + neter Janku Flamíkovú	rodina Krupkova
20.10.	Za + Romana a Mílu Smolíkovy	Libuše Král
24.10.	Za zemřelého Mojmíra Otýpku	Helena Otýpka
27.10.	Za rodiče Klusáčkovy	B. a J. Kowalykovi
31.10.	Za zemřelého Edwarda Babora	Patricia Babor

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info Slovenská mše sv. každou neděli v 10.15 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) http://www.luxnewyork.net

Osobnosti Rev. Jozef Murgaš

* 17. 2. 1864 Tajov-Jabríková, Uhersko, dnes Slovensko
+ 11. 5. 1929 Wilkes-Barre, PA

Narodil se a základní školu absolvoval v Tajově. Studoval na gymnáziu v Banské Bystrici (1876–1880), ale zajímalo ho především malířství. V letech 1880–1882 studoval v bratislavském semináři a později do roku 1884 v ostřihomském. Zde se začal zajímat o elektrotechniku Roku 1888 byl vysvěcen za římskokatolického kněze. Následující dva roky, 1889–1890, studoval malířství v Budapešti, pak čtyři roky na akademii výtvarného umění v Mnichově. Ve všech kostelech, v nichž jako kněz působil, namaloval oltářní obraz.

V roce 1896 odchází do USA do nově založené hornické obce Wilkes-Barre, kde žilo 300 slovenskych rodin. Začal se hlouběji věnovat elektrotechnice. 2. října 1903 podal Jozef Murgaš ve Washingtonu svou první přihlášku na uznání patentu. 10. května 1904 mu přidělil federální patentový úřad ve Washingtonu dva patenty. První známý jako Zařízení pro bezdrátovou telegrafii a druhý jako Způsob přenášení zpráv pomocí bezdrátové telegrafie.

Na základě těchto dvou patentů byla ve Philadelphii vytvořena akciová společnost Universal Aether Telegraph Co, která využívala Murgašových vynálezů. Výsledkem jeho další práce byly například vlnoměr (1907), elektrický transformátor (1907), zařízení na výrobu elektromagnetických vln (1908), bezdrátová telegrafie (1909) a další.

Jeho nejvýznamnějším objevem se stalo dosažení bezdrátového přenosu mluveného slova před svědky, čímž se zapsal do historie jako vynálezce rádia. Vůbec poprvé se mu to podařilo už 27. dubna 1905. 23. listopadu 1905 zorganizoval rádiové spojení, které se uskutečnilo mezi obcemi Scranton a Wilkes-Barre, vzdálenými od sebe 30 km. Murgaš umožnil rozhovor jejich starostům, kteří to písemně potvrdili.

Po vstupu USA do první světové války však byly soukromé radiové stanice zakázány a Murgašova práce v tomto odvětví tak skončila. Během válečných let se však aktivně angažoval při vytvoření společného státu Čechů a Slováků v Československé republice. Murgaš byl jedním ze signatářů Pittsburské dohody. Zorganizoval mezi americkými Slováky sbírku s výtěžkem 1 milion dolarů na základní valutový fond ČSR.

Na Slovensko se vrátil v roce 1920. Chtěl se zde usadit natrvalo, vyučovat elektrotechniku na některé škole, což mu ale úřady neumožnily, proto se vrátil zpět do USA. Zemřel 11. května 1929 ve Wilkes-Barre.